

169210

วรรณพร อนันตพงศ์ : ผลกระทบจากปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อโอกาสการเกิดวิกฤตหนี้
ต่างประเทศในประเทศกำลังพัฒนา (THE IMPACT OF ECONOMIC FACTORS ON
PROBABILITY OF DEBT CRISIS IN DEVELOPING COUNTRIES) อ. ที่ปรึกษา :
อ.ดร. ชโยดม สรรพศรี, 158 หน้า. ISBN 974-17-5149-4

วิกฤตหนี้ต่างประเทศที่เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1980s และ 1990s ได้ส่งผลให้หลายประเทศต้อง
ประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจมาจนถึงปัจจุบัน ในครั้งนี้จึงได้ทำการศึกษาถึงการเกิดวิกฤตหนี้ต่างประเทศที่
เกิดขึ้นในอดีต พร้อมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างหนี้ต่างประเทศของประเทศที่เคยเกิดวิกฤตหนี้
ต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศละตินอเมริกา และประเทศ sub – Saharan Africa กับประเทศไทย นอกจากนี้ยังได้
ทำการศึกษาในเชิงปริมาณถึงโอกาสการเกิดวิกฤตหนี้ต่างประเทศ โดยรวบรวมตัวแปรต่าง ๆ จากงานศึกษาที่
ผ่านมา และยังสามารถเพิ่มความแปรผันของอัตราแลกเปลี่ยนเข้ามา ในการวิเคราะห์ได้อาศัยข้อมูลประเทศ
กำลังพัฒนาทั้งสิ้น 31 ประเทศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 – 2001 และใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยในการจัดกลุ่มตัวแปร
เพื่อลดปัญหา Multicollinearity จากนั้นจึงวิเคราะห์ถึงโอกาสการเกิดวิกฤตหนี้ต่างประเทศด้วยแบบจำลอง
โลจิสต์ (Logit)

จากการศึกษาพบว่าวิกฤตหนี้ต่างประเทศที่เกิดขึ้นในอดีต เป็นผลมาจากปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ
ในส่วนของการเปรียบเทียบโครงสร้างหนี้ต่างประเทศนั้น พบว่าประเทศไทยมีโครงสร้างหนี้ต่างประเทศที่
คล้ายคลึงกับประเทศละตินอเมริกา ในขณะที่ปัญหาหนี้ต่างประเทศยังไม่อยู่ในระดับที่รุนแรง

ด้านการศึกษาถึงโอกาสการเกิดวิกฤตหนี้ต่างประเทศ เมื่อทำการจัดกลุ่มตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์ปัจจัย
สามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้เป็น 6 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศ ปัจจัยด้าน
ความสามารถในการชำระหนี้ ปัจจัยด้านการก่อหนี้ต่างประเทศ ปัจจัยด้านสภาพคล่อง ปัจจัยด้านนโยบาย และ
ปัจจัยภายนอก และวิเคราะห์โอกาสการเกิดวิกฤตหนี้ต่างประเทศ โดยแบ่งประเทศออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ประเทศ
กำลังพัฒนาทั้งหมด ประเทศในกลุ่มและนอกกลุ่มละตินอเมริกา พบว่า การแบ่งประเทศออกเป็นในกลุ่มและ
นอกกลุ่มละตินอเมริกา ได้ทำให้ผลการวิเคราะห์โดยรวมดีขึ้น โดยปัจจัยที่มีผลต่อโอกาสการเกิดวิกฤตหนี้
ต่างประเทศทั้ง 3 กลุ่มประเทศค่อนข้างแตกต่างกัน ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สัดส่วนดุลบัญชี
เดินสะพัดต่อ GDP สัดส่วนทุนไหลเข้าต่อภาระหนี้ สัดส่วนภาระหนี้ รายได้ต่อหัว อัตราการค้า สัดส่วนทุน
สำรองระหว่างประเทศต่อการนำเข้า ระยะเวลาปลอดการชำระหนี้ สัดส่วนดุลรัฐบาลต่อ GDP และอัตราเงิน
เฟ้อ สำหรับผลการพยากรณ์ พบว่า แบบจำลองที่ได้ทั้ง 3 แบบจำลองสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องกว่าร้อยละ 75
โดยประเทศไทยมีโอกาสการเกิดวิกฤตหนี้ต่างประเทศค่อนข้างน้อย ส่วนผลการพยากรณ์ในปี ค.ศ. 1997 ที่เกิด
วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ พบว่า ประเทศที่มีโอกาสเกิดวิกฤตหนี้สูงจะเป็นประเทศที่มีปัญหาทางด้านการชำระ
หนี้มาก่อน ส่วนประเทศไทยและประเทศในทวีปเอเชียมีโอกาสเกิดวิกฤตเพิ่มขึ้นแต่ยังไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม
ควรมีการเฝ้าระวังปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ

สาขาวิชา.....เศรษฐศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต.....วรรณพร อนันตพงศ์.....
ปีการศึกษา.....2546..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....ชโยดม สรรพศรี.....

169210

4485579629 : MAJOR ECONOMICS

KEY WORD : DEBT CRISIS / DEVELOPING COUNTRIES / FACTOR ANALYSIS / LOGIT MODEL

WANNAPORN ANANTAPONG : THE IMPACT OF ECONOMIC FACTORS ON PROBABILITY OF DEBT CRISIS IN DEVELOPING COUNTRIES. THESIS

ADVISOR : CHAYODOM SABHASRI, PH.D. , 158 pp. ISBN : 974 – 17 – 5149 – 4.

Recently, many countries still face economic problem rooted back to the debt crisis of 1980s and 1990s. In this study, firstly, we explain the occurrence of the debt crisis. Secondly, we try to analyse external debt structures of suffered economies, i.e. Latin American and sub – Saharan African countries, and compare with the case of Thailand. Furthermore, we try to determine the probability of debt crisis that each developing country confronts by using the logit model. In addition to variables used in other literatures, we include exchange rate volatility in our analysis. The annual data from 31 developing countries are used in this study for the period of 1990 – 2001. We employ the factor analysis to synthesis the raw data and reduce multicollinearity problem.

The study shows that the external factors are the main cause of 1980s and 1990s debt crisis. From the comparison, we find that Thailand’s external debt structure coincides with those of the Latin America countries. However, the external debt problem in Thailand is still unharmed.

By using the factor analysis, there are 6 proposed factors; sources of foreign currency, debt service capacity, external debt pattern, liquidity, government policy and external factor. We categorize developing countries into 3 groups, which are all developing countries, Latin American countries and non-Latin American countries. Comparing with the case of all developing countries, when we divide countries into 2 groups, Latin America and non-Latin America, we find that the result of the two - group analysis is improved. The study reveals that factors influencing the probability of debt crisis in each group are different. The significant variables are current account to GDP, capital inflow to debt service, debt service ratio, per capita income, the ratio of short-term to long-term loan, debt outstanding to GNP, term of trade, reserve to import, the grace period of rescheduling, government deficit to GDP and inflation. The three proposed models forecast the crisis with an accuracy of at least 75 percent. Thailand is predicted to have low probability of debt crisis. Focusing on 1997 financial crisis, we find that the countries with high risk of debt crisis historically experienced the repayment difficulty. Besides, the probability of debt crisis for Thailand and other Asian nations has increased but at the unthreatening level. However, they should keep a close watch on the problem might happened.

Field of study.....Economics..... Student’s signature..... *Wannaporn Anantapong*
 Academic year.....2003..... Advisor’s signature..... *Chayodom Sabhasri*